

Буркут В. В., ст. гр. ЕТ-13-1д, Рекотов П. В., доц., к. ю. н. – науковий керівник

ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВА НА ПРАЦЮ У МОЛОДІЖНОМУ СЕРЕДОВИЩІ УКРАЇНИ

Запорізька державна інженерна академія, кафедра українознавства

У ст.43 Конституції України закріплено, що «кожен має право на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку він сам вільно обирає або на яку вільно погоджується». Але на практиці дана норма Конституції України реалізується не повністю. Яскравим прикладом цього є наявність проблем, що виникають при працевлаштуванні молоді.

Більшість молодих людей, які виходять на ринок праці, є випускниками вищих навчальних закладів. Переважна більшість з цих людей зіштовхується із проблемою працевлаштування, тому ця тема дуже актуальна в наш час.

На молодіжному ринку праці існує низка проблем, до них належать: загальний стан економіки, де кількість робочих місць постійно зменшується; податковий тиск на крупні підприємства, малий та середній бізнес з боку держави; відсутня система розподілу молоді під час навчання (стажування або практики) та на роботу після закінчення навчання; недосконала розробка та непрофесійне впровадження програм зайнятості, перекваліфікації молодих працівників на загальнодержавному, міському рівнях тощо; скорочення при реорганізації підприємств, під яке першою попадає молодь, або стає безробітною відразу ж після закінчення навчального закладу; відсутність державного прогнозування потреб економіки у спеціалістах з вищою освітою; роботодавці не хочуть брати на роботу початківців через відсутність у них досвіду.

Це все призводить до ряду негативних наслідків. Наприклад, у деяких галузях великою проблемою є нестача кваліфікованих працівників, а в інших – їх надлишок, тому молодь змушена працювати не за фахом. Також молоді люди часто опиняються в ситуації, коли їх не беруть на роботу через відсутність досвіду; в той же час вони не можуть набути цього досвіду, оскільки ніколи не працювали.

Чинним законодавством передбачені певні правові гарантії щодо зайнятості та працевлаштування молоді, декларується підтримка її підприємницької діяльності та самозайнятості. Недосконалість механізму реалізації цих державних гарантій призводить до невиконання вимог законодавства.

Можна виділити такі недоліки згаданого механізму: недостатню зацікавленість роботодавців у забезпеченні роботою молоді, створенні для неї робочих місць; спрямованість законодавства про зайнятість переважно на захист від безробіття, в той час як основний акцент варто зробити на сприянні зайнятості шляхом створення відповідних умов; відсутність передумов створення робочих місць, а саме соціально-економічних та організаційно-технічних умов для ефективного використання праці молоді.

Сьогодні ефективність вирішення завдань щодо працевлаштування молоді може бути досягнута за допомогою:

- економічного стимулювання підприємств, установ та організацій шляхом розробки та запровадження механізму заохочення роботодавців щодо зарахування на роботу (або стажування) випускників навчальних закладів, надання молоді першого робочого місця та його фінансового забезпечення.

- приведення чинної нормативно-правової бази у відповідність до положень Основного Закону України та провідної світової соціальної практики, а також забезпечення якісного державного нагляду за підтриманням механізму працевлаштування молоді та випускників ВНЗ в Україні та ін.